

Opw.797; Kindmoment; Luc.1:67-79; NLB.464:7,8,10; Ps.89:1,7; toekomst vol hoop

Eindelijk Licht aan het eind van de tunnel!

1. Pieter van Vollenhoven hield een 'lekenpreek' over geduld. Geduld: het valt ons zwaar want steeds hoor je: 'vandaag besteld, morgen geleverd'. De corona-crisis vraagt ook veel geduld van ons. Die andere man, Zacharias, heeft ook geduld moeten leren. Hij had vast lang gehoopt en gebeden. Voor redding van het volk Israël. En om samen met zijn vrouw Elisabet vader en moeder te mogen worden. Dat gebeurde lange tijd niet.
2. Toen de engel zei dat zijn gebed verhoord was kon hij het eerst maar moeilijk geloven. Misschien bad hij nog wel maar geloofde hij er zelf niet meer in. Toch wordt Elisabet zwanger en heeft hij 9 maanden in stilte de tijd gehad om te bidden, alles te overdenken en te verwerken. Dan komt de dag dat Johannes (Jahwe is genadig!) het licht ziet en even later wordt priester Zacharias een profeet!
3. In zijn profetie gaat hij ver terug. Dat wat 'van oudsher beloofd was door de profeten' maakt duidelijk dat de onderdrukking van de Romeinen niet het grootste juk was maar de zonden van het volk. Dat is beloofd aan David en eerder al aan Abraham. Wat duurde het lang. Nu grijpt de HERE in, vanwege trouw aan Zichzelf en aan zijn Verbond! Het zegt ook veel over Gods binnenkant, zijn 'innerlijke ontferming'.
4. Jezus – het Licht – komt hier van Boven. Beneden lukt het ons niet. In de tunnel is het nu nog duister én schijnt het Licht. De duivel nodigt mensen uit om in de tunnel, in de duisternis te blijven zitten en bezig te zijn met 'de werken van de duisternis'. Maar iedereen (!) mag nu leven in het licht en wordt uitgenodigd om 'toegewijd en oprecht te leven in Zijn nabijheid' (vs.75). Verlang jij daar naar? Zacharias' profetie eindigt met 'vrede'. Johannes heeft daarom het volk opgeroepen tot bekering om 'de weg van de vrede te gaan'. Bid vandaag om de Geest voor onderweg en zeker ook om zijn gave van geduld (Gal.5:22). Pieter van Vollenhoven zijn geduld heeft veel opgeleverd doordat hij vasthoudend bleef gaan voor verkeersveiligheid: veilig onderweg! Ons geduld en uitzien levert veel op want God zal al zijn beloften waarmaken. Eeuwig leven voor ieder die gelooft: veilig onderweg! Sterkte met wat vandaag nog onrustig maakt!

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Adventstijd. Tijd van verlangen terwijl je tegelijkertijd misschien wel leeft met onvervulde verlangens. Hoe doe je dat? Wijsheid en geloof om deze twee met elkaar te verbinden. Gods grote liefde omvat alles, ook en zelfs als er nog moeite blijft bij ons.
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: h . b jij m . . gem . . kt d . t er in j . . w gez . n een kindje geb . r . n werd? Dat is h . . l bijz . nd . r. Voor Z . ch . rias en E . is . bet is het . . k heel bijz . nd . r. Vr . . g th . . s m . . r . . ns w . . r . m ze '2 x blij w . ren'. B . n je blij d . t het v . k . ntie is? L . kt . het met 'thuison . erwijs'. Straks Kerst! G s!
3. 'Als jij Zacharias was, waar zou jij dan de hele dag over nadenken? Je familie, uiteraard. Het reilen en zeilen van het dorp, lijkt me zo. Je gezondheid, zeer waarschijnlijk. De toestand van de gewassen, hoe je oogst eruit zou zien. Maar achter deze voor de hand liggende zorgen liggen diepere vragen. Er is iets mis in de wereld. Volken lijden. JOUW volk lijdt. Wrede vreemdelingen zijn van ver gekomen, met haat in hun ogen en wapens in hun handen. Duisternis en dood gaan rond in het land. Dat zijn de dingen waarover veel mensen in veel landen door de eeuwen heen hebben nagedacht. En daarachter ligt misschien het gevoel dat er toch hoop is, ondanks dat er veel mis is gegaan. Het kan rechtgezet worden. Het ZAL rechtgezet worden. Als je dat loslaat, dan ga je eraan onderdoor'
4. **Bijbelrooster: zondag** Abraham Gen.22:15-19 en 12:3; **maandag** David Ps.132 (10-18); **dinsdag** Jes.40:1-8; **woensdag** over de ernst van vrede: Luc.10:1-24 (5-6); Luc.2:14; Luc.19:41-42; **donderdag** nog een keer over vrede: Fil.4:1-9 (7); **vrijdag** over loskopen/verlossing: Ex.21:29-30; Luc.2:36-40 (38); Hebr.9:12; **zaterdag** Mat.3

Ds.G.J.Klapwijk, Zwolle-Berkum, 20 december '20

Gk158; Kindmoment; Luc.1:67-79; NLB464:7,8,10; Ps89:1,7; toekomst vol hoop

Blok 1. Af en toe wordt een bekende Nederlander gevraagd om een preek te houden. Iemand die er niet voor gestudeerd heeft maar wel wat te zeggen heeft. Dan kunnen we luisteren naar de preek van de leek. Of hem nalezen in de krant. Die leek was onlangs Pieter van Vollenhoven. Een markante man met een uitgesproken mening.

En hij wilde het graag hebben over 'geduld' omdat hij zo vaak meemaakte dat mensen weinig geduld hebben. Het moet tegenwoordig allemaal snel en daar wordt ook mee geadverteerd. Vanavond voor 22.00 uur besteld: morgen in huis.... Nogal overdreven en ondertussen merk ik dat ik er zelf ook af en toe gebruik van maak. Zo kan het gaan.

Pieter van Vollenhoven legt in zijn preek uit dat geduld hem heel veel gebracht heeft en vraagt er opnieuw aandacht voor.

En dat past goed, vind ik, in deze tijd.

Want er is veel geduld nodig in deze tijd.

Ik heb het zelf al heel erg met die korte, donkere dagen: wanneer (vanaf dinsdag 22 december!) worden eindelijk de dagen weer wat langer?

Ik schaam me er bijna voor maar wat ben ik daar ongeduldig over....

Wanneer wordt het weer lente en warm?

Maar er zijn grotere problemen waar geduld voor nodig is.

We zitten weer in een lockdown. Nu zelfs in een complete.

En anders dan in maart lijkt het alsof het ons zwaarder valt.

En hoe lang gaat het nog duren voordat iedereen gevaccineerd is?

En wat kan er dan misschien weer opduiken? Waar is het perspectief?

Je kunt er moedeloos van worden. De lontjes worden korter.

En het wordt er ook niet gezelliger op....

Medewerkers van het RIVM worden bedreigd.

De minister president Mark Rutte wordt ook lastig gevallen door mensen die hem erge dingen toewensen. Wat een wereld...

Alsof je in een donkere tunnel bent en bijna geen perspectief meer ziet.

Is er nog wel licht aan het eind van de tunnel? En als dat zo is: hoe lang gaat het dan nog duren voor er weer een sprankje licht komt in deze donkerte? Hoe lang nog?

Hoe zal dat geweest zijn voor die man zo'n 2000 jaar terug? Zacharias.

Heel wat jaren eerder was hij met Elisabet getrouwd.

Ze hebben vast gehoopt op en gebeden voor kinderen.

Het was nooit gebeurd.

Twee vrome, gelovige mensen lezen we. Met een stil verdriet.

Gelukkig kon hij wel veel voldoening halen uit zijn priestertaak die hij zo af en toe in Jeruzalem ging vervullen.

Dan mocht hij daar bidden. Voor het volk dat verdrukt werd en vast ook voor zichzelf en zijn vrouw.

Heer, dankUwel voor alles. En o ja, Heer: ontferm U! Zie toch naar ons om! Verlos ons toch! Red toch uw volk. Enne... als het kan Heer: Elisabet en ik, U weet wel. Maar daar was hij vast al mee gestopt... Dat kon niet meer. Vanwege haar leeftijd.

Zo af en toe reisde hij af naar Jeruzalem om een week dienst te doen in de tempel.

Voor zijn taak. Daar deed hij zijn werk, bad, zegende het volk en ging weer terug naar huis. En zo ging het en zo bleef het.

Hoe lang kun je het aan als je geduld op de proef wordt gesteld?

Als God zijn beloften nog niet inlost?

De Makkabeeën, die fanatieke groep binnen het Joodse volk, konden niet langer wachten en sloegen er op los. Opstand tegen de Romeinen.
Maar ook dat hielp uiteindelijk niets.

Blok 2. En dan komt daar die ene bijzondere dag dat er een engel bij je op bezoek komt. Niet zomaar een doorsnee engel maar de grote Gabriël, die zo heel dichtbij God leeft en boodschapper mag zijn.
En dan zegt die engel dat je gebed verhoord is.

Je weet toch niet wat je hoort! En het lijkt er inderdaad op alsof Zacharias er ook niet bij kan. Misschien ken je dat. Je hoopt ergens op. Je bidt al lang ergens voor.
Soms bijna op de automatische piloot en als het dan opeens gebeurt, weet je je eerst geen raad.

We weten niet zeker of Zacharias er nog in geloofde.
Misschien gaat het er niet om of hij het nog wel of niet geloofde maar was hij overdonderd.

Hoe gaat het met jezelf als je al heel lang bid voor iets.
Geloof je er dan ook nog in dat het zou kunnen gebeuren?
Heb je op dit moment ook onvervulde verlangens?
Iets wat je zo graag wilt en waar je al zolang om vraagt....

Wat doen al die onvervulde verlangens met je?

In elk geval is Gabriël wel stevig in zijn reactie en verwijt hij Zacharias ongeloof.
Hij vertelt Zacharias dat het echt waar is en ook gaat gebeuren en dat hij tot het zover is niet meer kan spreken. Dat is wat voor een priester. Zeker als je normaal gesproken na je werk in de tempel het volk zegenend mag toespreken.

Negen maanden verstreken. Er zal veel stilte zijn geweest. En veel gedachten.
En ja hoor, Elisabet werd dik en op een dag zag Johannes het licht. Hun zoon!
Johannes, zo moest hij heten. Dat vertelde Elisabet maar dat vond de omgeving nogal vreemd. De buurvrouwen vonden daar wel wat van, van die naam....

zo vreemd dat Zacharias er iets over moest zeggen. Die kon tenslotte ook weer praten.
En hij bevestigde het. Ja, Johannes moet hij heten.
Een naam met een mooie betekenis: Jahwe, de HERE, is genadig. Nou en of! Luister maar. En dan wordt de priester Zacharias een profeet en profeteert prachtige woorden.
Vanwege zijn geloof mag hij weer spreken.

Blok 3. En wat gaat hij ver terug met zijn woorden! Over grote beloften van God.
Over David, zo'n 1000 voor Christus, over Abraham, nog bijna 1000 jaar eerder in de tijd. Gecombineerd met de woorden 'en wat van oudsher al door de profeten is gezegd'.
Je zou kunnen zeggen: het hele O.T. wijst naar en dringt naar Christus toe en Johannes mag voorop gaan.

Juist door die profeten te noemen mogen de mensen daar en toen en wij vandaag ontdekken dat het niet ging om de bevrijding van de Romeinse overheersing.
De profeten schuwden niet om steeds maar te blijven noemen dat tegenslag en onderdrukking kwam vanwege de zonde en het ongeloof van het volk.

Bij God vandaan is gelopen en dat het nodig is om terug te keren naar de Bron van leven. Want als je aan jezelf bent overgeleverd. Als je zelf met je schuld aan de gang gaat, dan wordt het niks. Nee, er is bevrijding, letterlijk 'loskoop' nodig!
En naast alle boeteprediking van de profeten kwam er ook altijd belofteprediking mee.
Als jullie je bekeren, dan komt het goed. Goed nieuws, ook voor ons vandaag.
De tijd van verlossing gaat nu komen. Het heeft eeuwen geduurd.

Generaties lang hebben mensen moeten leven met beloften-die-nog-niet-uitkwamen en de tijd heeft geleerd dat we daar niet altijd zo goed in zijn.

Terwijl het volk maar doorleefde en tobde greep God in.

Dat was in de volheid van de tijd. Op het uur U. Toen het Zijn tijd was...

Waarom deed God dat?

Niet omdat het volk, Gods kinderen, zo liefdevol leefden en zo vol geloofsvertrouwen waren.

Nee, maar omdat God God is.

Omdat Hij trouw is aan Zichzelf. Aan de beloften die Hij uitsprak toen Hij zijn verbond sloot met Abraham en later weer vernieuwde met David.

En dat deed Hij niet omdat Hij dat nu eenmaal beloofd had, misschien zelfs met enige tegenzin. Nee, integendeel!

Uit het diepste van Gods binnenste komt deze overtuiging.

Innerlijke barmhartigheid. Een warm hart van binnen dat klopt vol overgave voor zijn kinderen.

Blok 4. En daarom komt er nu eindelijk licht aan het eind van de tunnel!

En het moet van Boven komen. Beneden krijgen wij het nooit voor elkaar.

Jezus, Licht van de wereld, verscheen in de duisternis.

Dankzij Gods barmhartigheid zal het stralende licht uit de hemel over ons opgaan.

Eindelijk....

Hoe bizar en vreemd is het dat veel mensen het donker verkiezen boven het licht.

Mensen die als het ware liever in de tunnel willen blijven zitten.

Zij houden zich liever bezig met de werken van de duisternis.

Zaaien dood en verderf. In het echt, met woorden en op social media.

Maar ook veel achter de schermen, in het geheim. Met satan als grote aanstichter.

God bestaat niet. Je moet er hier en nu wat van maken, of kapot maken....

Waar kies jij voor? Als je wilt leven als kind van God kun je zeggen dat het Licht in de tunnel is gaan schijnen maar dat het volmaakte leven in het licht nog niet is aangebroken.

En worden we door de profeet Zacharias en daarachter de heilige Geest opgeroepen om nu al toegewijd en oprecht te gaan leven. Om een leven te leven dat past bij God.

Altijd leven in zijn nabijheid. Het zou zo maar de tekst van een mooi lied vandaag kunnen zijn.

Verlang je daar naar? Staat je onrustige hart hier nog voor open?

Of heb je het geduld niet of niet meer om hier bij stil te staan.

Laat de profetie van Zacharias dan ook voor jou zijn vandaag.

En hoor dat je alleen bij Jahwe kunt wandelen op de weg van de vrede.

Met dat prachtige woord vrede/shalom eindigt de profetie van Zacharias.

Vrede. Het klopt. Het is zoals het moet zijn, vanuit Gods perspectief.

Op weg gaan, in het licht, samen met de Heer mogen we vandaag gaan doen.

Vol vertrouwen. Vol geduld want we zijn er nog lang niet en af toe vliegt het je naar de keel. Maar toch, zie deze Adventstijd als bemoediging.

Geduld. Bidt er maar veel om. Tot de Geest. Allereerst om geloof, maar dan ook om al die andere mooie gaven. Als je hier op aarde geduld leert zul je heel wat ontvangen.

Geduldig wachten op wat God beloofd heeft en zal gaan doen.

Pieter van Vollenhoven benadrukt iets anders: dan kun je heel wat voor elkaar krijgen.
Veilig verkeer Nederland. Gordels in de auto. Minder doden in het verkeer: fijn!
Ons geduld levert ook een veiligere verkeerssituatie op.
Onderweg, vol geloof, niet op weg naar een ongeluk of de dood maar naar bevrijding van
de zonden, het zondige bestaan en het ontvangen van eeuwig leven.
Ik hoop en bid dat we dat met elkaar in deze vreemde tijd en onrustige dagen mogen
vasthouden.
Dat je de tijd er voor neemt om hier bij stil te staan.
En ook straks met Kerst echt vieren kunnen de vrede op aarde en in ons hart. Omdat de
Redder gekomen is en leeft! Ook voor jou, amen.